

॥ श्रीकृष्णाष्टकम् ॥

पालयाच्युत पालयाजित पालय कमलालय ।
लीलया धृतभूधरांबुरुहोदर स्वजनोदर ॥

मध्वमानसपद्मभानुसमं स्मरप्रतिमं स्मर
स्निग्धनिर्मलशीतकांतिलसन्मुखं करुणोन्मुखम् ।
हृद्यकंबुसमानकंधरमक्षयं दुरितक्षयं
स्निग्धसंस्तुतरूप्यपीठकृतालयं हरिमालयम् ॥ १ ॥

अंगदादिसुशोभिपाणियुगेन संक्षुभितैनसं
तुंगमाल्यमणींद्रहारसरोरसं खलनीरसम् ।
मंगलप्रदमंथदामविराजितं भजताजितं
तं गृणे वररूप्यपीठकृतालयं हरिमालयम् ॥ २ ॥

पीनरम्यतनूदरं भज हे मनः शुभ हे मनः
स्वानुभावनदर्शनाय दिशंतमर्थिसुशंतमम् ।
आनतोऽस्मि निजार्जुनप्रियसाधकं खलबाधकं
हीनतोऽज्झितरूप्यपीठकृतालयं हरिमालयम् ॥ ३ ॥

हैमकिंकिणिमालिकारशनांचितं तमवंचितं
कम्रकांचनवस्त्रचित्रकटिं घनप्रभया घनम् ।
नम्रनागकरोपमोरुमनामयं शुभधीमयं
नौम्यहं वररूप्यपीठकृतालयं हरिमालयम् ॥ ४ ॥

वृत्तजानुमनोज्ञजंघममोहदं परमोहदं
रत्नकल्पनकत्विषा हतहत्तमस्ततिमुत्तमम् ।
प्रत्यहं रचितार्चनं रमया स्वयाऽगतया स्वयं
चित्त चिंतय रूप्यपीठकृतालयं हरिमालयम् ॥ ५ ॥

चारुपादसरोजयुग्मरुचाऽमरोच्चयचामरो
दारमूर्धजभानुमंडलरंजकं कलिभंजकम् ।
वीरतोचितभूषणं वरनूपुरं स्वतनूपुरं
धारयात्मनि रूप्यपीठकृतालयं हरिमालयम् ॥ ६ ॥

शुष्कवादिमनोऽतिदूरतरागमोत्सवदागमं
सत्कवींद्रवचोविलासमहोदयं महितोदयम् ।
लक्षयामि यतीश्वरैः कृतपूजनं गुणभाजनं
धिकृतोपमरूप्यपीठकृतालयं हरिमालयम् ॥ ७ ॥

नारदप्रियमाविशांबुरुहेक्षणं निजरक्षणं
तारकोपमचारुदीपचयांतरे गतचिंत रे ।
धीर मानस पूर्णचंद्रसमानमच्युतमानम
द्वारकोपमरूप्यपीठकृतालयं हरिमालयम् ॥ ८ ॥

रूप्यपीठकृतालयस्य हरेः प्रियं दुरिताप्रियं
तत्पदार्चकवादिराजयतीरितं गुणपूरितम् ।
गोप्यमष्टकमेतदुच्चमुदे ममास्त्वह निर्मम-
प्राप्यशुद्धफलाय तत्र सुकोमलं हतधीमलम् ॥ ९ ॥

॥ इति श्रीवादिराजयति विरचितं श्रीकृष्णाष्टकम् ॥